

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת פנחס SHABBOS PARSHAS PINCHAS
כד' תמוז תשנ"ח JULY 18, 1998

לכל זמן ועת

מנחה/הדלקת נרות - 8:08*	שקיעה/יום השבת - 8:26
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:45	צאת הכוכבים/מעריב - 9:16
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:21	לשיתת רבינו תם - 9:38

*מי שמדליק מוקדם (7:00), אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך 7:25

מדעת עליון

כי צוררים הם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור וכו' (כה-יח)

הנה הדברים קשים להבין: איך נצמדו ישראל לבעל פעור, הרי אין לך עבודת אלילים מגונה ממנה? כי מהות עו"ז של בעל פעור היה בפריצת כל הגדרים, שהרי אף עובדי עו"ז גדורים הם, וחייבים הם לכבד את אלילים ולעבודו. לעומת זאת, עובדי בעל פעור אין להם שום גדרים ואף את אלילים ביזו עד לעפר, כי אין לדעתם שום ערך שחייבים לכבדו ולהעריכו. ויותר מכך, המציאו אליל שכל עבודתו בביזוי, וכל כמה שמבזין אותו, יותר עובדים את עו"ז בכך, וזה שקנה בחוטמו והגיע לשיא ביזוי עו"ז, הוא השיג השיא של עו"ז זו. וא"כ צריך להבין, למה דוקא לעו"ז מגונה זו, נצמדו ישראל? אלא ביאר הענין הגמ"ר חיים שמואלביץ זצ"ל בס' שיחות מוסר, שמובן היטב כח משיכתה של עו"ז זו, שהרי ענינה שהכל הפקר לאדם ואינו גדור בשום גדר, וודאי יש בזה כח משיכה גדולה מאד, כמו שאנו רואים בזה"ז שקיימת השקפת עולם כזו לפרוץ כל גדרי העולם, ואין שום איסור או מעצור למה שרוצים האדם לעשות. אמנם אומות העולם גדרו עצמן לאחר המבול מעריות, ותורתו של בלעם היה בפריצת גדרי עריות וזו היתה עצתו להכשיל ישראל בבנות מואב. וכיון שפרצו גדר עריות הביאם הדבר לפריצת כל הגדרים שבעולם וממילא נצמדו לבעל פעור.

ותקרבנה בנות צלפחד וכו' ותעמדנה לפני משה וכו' (כז-א,ב)

בילקוט פ' כל אדם כשר שעמד בתוך דור רשע זכה ליטול שכר כולו. בנות

אלה תעשו לה' במועדיכם וכו' (כט-לט)

Parshas Pinchos is one of the two Parshios in the Torah which includes all the *Yomim Tovim* commanded in the Torah. The question is raised: The Parsha of Pinchos is usually read during the "three weeks", the period of mourning over the destruction of the *Bais Hamikdash*. Why is the joy of the Festivals mixed with the mourning and loss of *Bnai Yisroel's* independence and the *Churban Bais Hamikdash*?

The great Rebbe, R' Yisroel of Rodzin ZT"l, offers the following answer: With the coming of the true and final redemption of Israel, the 17th day of *Tammuz* will be the first day of a glorious, new *Yom Tov*, *Tisha B'av*, the 9th day of *Av*, will be the last day of *Yom Tov*, and the "three weeks" in between, will be called "*Chol Hamoed*". When we read *Parshas Pinchos* during this time, describing the *Korbonos* that were brought in the holy Temple, and the services for all the Festivals, the hearts and minds of *Bnai Yisroel* are awakened to *teshuva* - repentance, bringing our own redemption and rebuilding of the *Bais Hamikdash* so much closer. We are reminded that this period of grief will pass and we will once again rejoice in *Yerushalayim*, בב"א.

הלכה ברורה בענין צום תשעה באב

The afternoon before *Tisha B'av* takes on some of the mourning aspects of the fast day itself. One should not go on a pleasure trip or stroll, rather he should devote his time to reflect on the theme of the day.

Similarly, from the hour of noon before the fast, it is customary to learn only the Torah subjects that pertain to the fast or to mourning. Therefore, even when *Tisha B'av* falls out on *Shabbos* (and is pushed off until Sunday, like this year), it is customary to refrain from learning matters other than those permitted on the fast, on *Shabbos* afternoon; the recitation of a chapter of פרקי אבות is deferred to the following week.

A BIG HEARTY MAZEL TOV TO MR. AND MRS. ZEVI
SIMONOVITZ ON THE BIRTH OF A BABY BOY
YISROEL ELIYOHU נ"י

MAY YOU SEE MUCH נחת FROM HIM IN THE FUTURE
For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

widely anticipated and that he held a special place in the eyes of the city's inhabitants as a result of his melodious voice, he began to think very highly of himself, and pressed upon the city elders many demands that they had no choice but to accede to. The last of his demands was that, being that he was so beloved by the people, he should receive a salary not one penny less than the Rabbi of the city. If his demands were not kept, he threatened, he would leave and take his beautiful voice with him.

The elders were undecided as to how to proceed in this matter. Finally, they called a meeting to discuss the issue and they invited the Rov to attend. When the *Chazzan's* proposition was mentioned, the Rov stood up and addressed the council. "It seems to me that the matter is quite clear. This man has shown his true colors, for it is pretty obvious that he is "עושה מעשה זמרי" - *Doing the actions of Zimri* (Zimri is from the word *Zemer* - music), but at the same time he is "מבקש שכר כפנחס" - *requesting the reward of Pinchos*, in this case the salary of Pinchos!" The meaning was clear and the elders understood it.

TORAH GEMS

פנחס בן אלעזר וכו' השיב את חמתי מעל בני"י בקנאו את קנאתי (כה-יא)

Our *Chachomim* ask: Why did Pinchos merit the blessing of "The covenant of Peace" as a reward for his act of jealousy, as it says "יבקנאו את קנאתי"? These two ideas seem to be total opposites.

The **Ksav Sofer, R' Avrohom Shmuel Sofer ZT"l**, explains that jealousy is an extreme trait, filled with overwhelming dangers. This trait should not be exercised unless absolutely necessary and only under extraordinary circumstances. The virtue of *Bnai Yisroel* is that they know when and how to call upon this characteristic. Pinchos was the first man to use his jealousy as the need arose, and because he did use this extreme quality in the proper manner to save his people, he was given the quality of peace to counteract this jealous trait within him. We must learn from this that throughout the life of an individual and even the general population, it is always preferable to follow the path of peace, rather than acts of jealousy which, can and often do, become wholly misguided.

צלפחד עומדים בדור המדבר זכו ליטול שכר כולן ע"כ. פירוש, בעמידתן התקיפה של בנות צלפחד שאמרו יודעות אנו שסוף כל ישראל להחזיק בארץ, באה לידי ביטוי אמונתן ובטחונן העז. לעומת הרפיון שהשתרר בעם כשאמרו "נתנה ראש ונשובה מצרימה", התעלו הן באמונה כי ה' מביאם אל ארץ טובה. ומשי"ה, זכו ליטול שכר הארץ מה שלא זכו שאר בני"י בדור המדבר. ומצינו מזה דבר חשוב, כת' בסי' **מקדש מרדכי**, שמעשי האדם אינם נערכים ונידונים רק ע"פ מהותם העצמית, כי אם גם לפי השעה והעת בהן הם נעשים. התקופה והדור, והמקום והסביבה, קובעים לא מעט בחשיבותו וערכו של מעשה האיש. אדם המתעלה מעל בני דורו, האיש שמסוגל לומר "לאוו" לדעה הכללית הרווחת, מעלה את איכות המעשים שלו במידה רבה מאד. האומץ שהוא אוזר תודות לאמונתו החזקה ובטחונו הגדול, מונע את כניעתו להשפעת הסביבה. והיינו מדכי "אדם כשר שעמד בתוך דור רשע, זכה ליטול שכר כולם, והי"ה בבנות צלפחד בתוך דור המדבר - זכו הן ליטול שכר כולן.

מעשה אבות....סימן לבנים

לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום וגו' (כה-יב)

The Gemara in Sotah relates that King Yannai told his wife, "Be careful of those who act like Tzaddikim when they deep down really aren't for "מעשיהם כמעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס" - *Their actions are bad like those of Zimri, although they want to be rewarded like Pinchas*. This statement has come to define one who covers up his indecent actions and pretends to be good and righteous.

The story is told that in the city of Frankfurt, the great Tzaddik the **Ba'al Hafla"ah, R' Pinchos Halevi Hurvitz ZT"l**, was appointed to the position of Rov in the city. The townspeople were quite pleased with their eminent Rov, who had a world-wide reputation as being great in Torah wisdom, and showed their support for their Rov, publicly and financially. At about the same time that the Hafla'ah was chosen as Rov, the elders of the city chose to be the new *Chazzan* in the main synagogue, a young man with a beautifully pleasing voice, whose exquisite davening and tunes was thoroughly enjoyed by all those who heard him.

However, this young man was not one who possessed a great deal of יראת שמים and humbleness. Seeing that his davening and songs were